

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84251,Rodziewicz-Wlodzimierz.html>
2022-10-03, 17:45

Rodziewicz Włodzimierz

RODZIEWICZ Włodzimierz (20 VIII 1909, Rożyszcze, pow. łucki – 8 III 1976, Gdańsk), chemik, twórca szkoły naukowej. Syn Feliksa, administratora rolnego, oraz Klotyldy z domu Weszczyńskiej, pielęgniarki.

R. ukończył Gimnazjum im. T. Kościuszki w Łucku. W 1927–28 studiował chemię na wydziale matematyczno-przyrodniczym UW, a następnie przeniósł się na wydział chemiczny PW, gdzie w 1934 uzyskał dyplom inżyniera chemika, ze specjalnością chemia analityczna. Po studiach uzyskał posadę starszego asystenta w Katedrze Chemii Nieorganicznej PW, u T. Miłobędzkiego (do 1938). W 1938–39 R. pełnił funkcję kierownika zorganizowanego przez siebie laboratorium chemicznego w nowo powstałej fabryce amunicji nr 2 w Kraśniku.

Podczas II wojny światowej przebywał w Łucku. W 1939–41 pracował w Artelu Inwalidów „Cherczowik”, następnie do 1942 był asystentem działu chemicznego Inst. Higieny, w 1942–45 zaś był zatrudniany jako laborant chemiczny w kilku młynach.

W VII 1945 przyjechał do Gdańska i objął kierownictwo Katedry Chemii Nieorganicznej Politechniki Gdańskiej. Jak R. wspominał w ankiecie osobowej, po wojnie do jego tytułu inżyniera został dołączony tytuł magistra. Organizował tę katedrę od podstaw i stał na jej czele do śmierci, początkowo jako adiunkt, od 1946 zaś jako zastępca profesora. W 1949 uzyskał stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Gdańskiej, na podstawie rozprawy dotyczącej właściwości mieszanych tlenków chromu o wyższej wartościowości tego metalu. W 1950 został profesorem nadzwyczajnym, a w 1953 – zwyczajnym. W 1947–57 R. kierował również Katedrą Chemii Nieorganicznej i Analitycznej na wydziale farmaceutycznym Akad. Medycznej w Gdańsku, w 1970–73

zaś był kierownikiem Inst. Chemii i Technologii Nieorganicznej w Gdańsku.

W 1951–53 oraz 1958–64 pełnił funkcję dziekana wydziału chemicznego. R. był także inicjatorem wydawania „Zeszytów Naukowych Politechniki Gdańskiej”.

Głównym tematem zainteresowań naukowych R. była chemia związków krzemooorganicznych. Był pionierem badań w tej dziedzinie w Polsce i twórcą szkoły naukowej. Odkrył dwie grupy tych związków: trialkoksyilanotiole oraz tetraalkoksyklodisilanotiole. Opatentował także nową metodę otrzymywania pentachlorofenolu, używanego w preparatach grzybobójczych (także poza Polską). Był również autorem metody wykrywania śladów wody przy użyciu organoizotiocyananosilanów oraz sposobu radiograwimetrycznego oznaczania potasu.

R. otrzymał m.in. następujące odznaczenia: Krzyż Oficerski oraz Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, a także honorową odznakę „Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej”.

PSB (S.M. Brzozowski).

Włodzimierz Rodziewicz, [w:] M. Dąbkowska: *Chemicy sami o sobie w 1957 roku*, „Analecta. Studia i Materiały z Dziejów Nauki” 2011, nr 1; „Dziennik Bałtycki”, nr 56, 57, 58; „Trybuna Ludu”, nr 64; „Tygodnik Powszechny”, nr 20; Nekrologi z 1976: „Życie Warszawy”, nr 61.

Marcin Dolecki

[Poprzedni](#)
[Następny](#)